

תפלת מנחה לערב פסח

פֶּרַשְׁתָּהּ הַקְּרִבְנוּת מֵאֵן מֵאֵן מֵאֵן

Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebevoll in allen

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ
סֵלָה:

אֲשֶׁר הָעַם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁר הָעַם
שֵׁי אֱלֹהֵיוּ:

קָמָה תִּתְהַלֵּךְ לְדָוִד. אֲרוֹמְמָה אֱלֹהֵי
הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכֶּה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֶבְרַכֶּךָ וְאֶהְלֵלָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלָּל מְאֹד
וְלִגְדָּלְתָּו אֵינן חֶקֶר: דָּוִד לְדָוִד
יִשְׁבַּח מֵעַשְׂיָךְ וּגְבוּרֹתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי גִפְלֹאוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְגִדְלֹתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: זְכַר רַב מִוִּבְךָ
יִבְיְעוּ וְצִדְקֹתֶךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם
יְיָ אֲרַךְ אַפִּים וּגְדֹל־חֶסֶד: מִוִּב יְיָ
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ
יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרֹתֶךָ
יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם
גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים
וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוִד וְדָוִד: סוֹמֵךְ
יְיָ לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֵיךָ יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי
רְצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דַּרְכָּיו וַחֲסִיד

seinen Werken. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet alle Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn.

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

אדני Herr, eröffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaacs und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild! Gelobt seiest du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

משיב Der wehen läßt den Wind und frömen läßt den Regenguß.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stillt, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

בְּכָל-מַעֲשָׂיוֹ: קָרוֹב יְיָ לְכָל-קוֹרְאָיו
לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן
יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו
וְאֶת-כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
יְיָ יְדָבָר-פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל-בֶּשָׂר שֵׁם
קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ
יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סס"ז טוונר סלי קדיס.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל
חַסְדִּים טוֹבִים. וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מְחַיֶּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד. מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים.
וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עֲפָר. מִי
כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ.
מְלַךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltengott!

Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seist du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

Vater, führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in

מנחה לערב פסח

וּנְאָמֵן אֶתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

* אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם בַּעַת וּמְלַמֵּד
לְאָנוֹשׁ בִּינָה. חָנְנוּ מֵאֶתְךָ הַעֲוֵה
בִּינָה וְהַשְׁכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן
הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבָּנו
מִלְכָנוּ לְעִבּוּרְתְךָ. וְהַחְיֵהֵנוּ

* קדושה לש"ן.

Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelhöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weicht nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltengott.

* נִקְדַּשׁ אֵת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם
שְׁמֵקְדִישִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמֵי מְרוֹם. בְּכַתוּב
עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
Borb. לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמַלֹּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּךְ וּלְנִצְח

נִצְחִים קְדֻשְׁתְךָ נִקְדִישׁ. וְשִׁבַּחְךָ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד. כִּי אֵל מְלֹךְ
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

der vollkommensten Sinnesänderung nähern Erkenntniß und Anbetung, und Befehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Befehrung hat sein Gefallen.

סלה Vergib uns, Vater, wo wir gesündigtet, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniederung, und streite du unsern Streit für uns: erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verlässlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Thau und Regen der Erde zum Segen! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle! segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei, reich an allen Gütern deiner Guld. Gelobt seist du, Gott! der da segnet die Jahre.

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt. Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Räthe wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barm-

בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלה לנו אבינו כי חטאנו מחל | לנו מלכנו כי פשענו. כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריכה ריבנו ונאלנו מהרה למען שמך. כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי ונרפא. הושיענו ונושעה. כי תהלתנו אתה. והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה למזכה. ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה ושבענו מטובך וברך שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול | לחרותנו ושא גם לקבץ גליותנו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל: השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוד עלינו אתה יי

Herzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr, der da liebet das Recht und das Gericht.

Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben; die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheißten. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit, und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Bälde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfare mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und

לְבַדָּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנו
בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִן
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תְקוּהָה וְכָל
עוֹשֵׂי רָשָׁעָה כְּרַגַע יֵאָבְדוּ וְכָל
מְהַרְרָה יִפְרֹתוּ וְהַיְדוּדִים וּמְהַרְרָה
הַתַּעֲקָר וְהַתְּשׁוּבָה וְהַתְּמַגֵּר וְהַתְּכַנְיַע
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל
זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גִּירֵי הַצַּדִּיק וְעַל יְנוּ
יְהוּמוֹ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַתֵּן שְׂכָר
טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת
וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא
נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב
וְתִשְׁכַּח בְּרַחֲמֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן
עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהַרְרָה לְתוֹכָהּ
תִּכְוֵן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרְרָה
תְּצַמִּיחַ וּקְרַנּוֹ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְצַמִּיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס
וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְכָרֶצוֹן
אֵת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת

Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Audacht und Inbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhörst das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfangе du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeter dieses מורים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende מורים רבנן

Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit;

וּתְחַנּוּנֵינוּ אֶתְּךָ. וּמִלִּפְנֵיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנו. * כִּי אֶתְּךָ שׁוֹמֵעַ תְּפַלֵּת עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וּתְחַזְּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

Wer an אתה שומע וכו' fastet, sagt עננו vor

* עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ. בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בַצָּרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֶל-תִּפְּן אֶל-רִשְׁעֵנוּ. וְאֶל-תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ. וְאֶל-תִּתְּעַלֵּם. מִתַּחֲנַתְנוּ. הֲיִהְיֶה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֵתֵנוּ. יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ. טָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עֲנֵנוּ. בְּדַבָּר שְׁנֵאמַר וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם. מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֶה. כִּי אַתָּה יי הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל-עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכוּ'

Wir danken Dir, und bekennen vor Dir, daß Du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner, der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange an! Dank und Lob und Preis Deinem großen und heiligen Namen dafür, daß Du am Leben uns erhalten, uns Bestand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreuten, vereinige uns in Deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen Dein göttliches Gesetz und Deinen Willen thun, und Dir dienen mit

** מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שְׁהַחִייתֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ בֵּן תַּחֲיֵינוּ וּתְקַיַּמְנוּ וְתַאֲסוּךְ גְּלוּיֹתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶיךָ וּלְעִשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעִבְדֶךָ בְּלִבֵּב שְׁלָם

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst! Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden. Gelobet seist Du, Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך וענגני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ועד. צור חיינו מגן ישענו. אלה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך ארון לכל השלום. ומזב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist Du, Herr, dem aller Dank gebührt.

על שאנחנו מודים לך. ברוך אל החודאות

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדָמֶינִי: וְעֲרֹבָה לַיּוֹם מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמֶינִי:
 כ"ט חזן סופר סתפלה ואומר קדיש שלם.

סדר עירובי הצרות.

כוסגין לגבות זע"ס קונס וכל בני העיר ועושין מננו חלת מלס לעכוזי חלרות ומצואות, ולערכ
 קודם ערצית החשוב מצקסל נוטלה צידו ונותנה ליד חמר לזכות צה ויאמר לו כלשון הזה (ויוכל
 לומר צליזה לשון סנצין): זכה בעירוב זה לאחינו בני הררים פה עמנו ושיבואו לדור בעיר
 הזאת (בחצר הזאת. במבוי זה) שסמכו עליו לטלטל על ידו מרשית לרשות בשבת ובי"ט
 הבאים. ומזכר המזכר ונוטלו מיד הזוכה ומצדך צרכה זו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוְּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוֹב:

בְּהַדִּין עֲרוֹבָא יְהִי שָׂרָא לָנָא לְאַפְקָא לְאַעְלָא מִן הַמְּבֹאוֹת לְחִצְרוֹת
 יָמֵן הַחִצְרוֹת לְמְבֹאוֹת וּמִשְׁתִּיחֵן לְבָתִּים וּמִבָּתִּים לְשִׁתִּיחֵן בְּכָל שַׁבָּתוֹת
 הַשָּׁנָה (וְיָמִים טוֹבִים) לָנוּ וּלְכָל הַדְּרָוּם בְּעִיר הַזֹּאת:
 וכוסגין להניח העירוב צ"כ סנצין ושומר שלל יאצד ושלל יאכלוסו העכצרים.

סדר ערוב תבשילין

Wenn der zweite Festtag auf Freitag fällt, nimmt man am Vorabende des Festes
 ein Brod und ein Gericht und sagt folgendes:

Gelobt seist du,
 Ewiger, unser Gott, Herr
 der Welt! der du uns durch
 deine Gebote geheiliget und
 uns befohlen hast das Ge-
 bot des Erub.

Durch diesen Erub sei
 es uns erlaubt, zu backen, zu
 kochen, die Speisen warm zu
 erhalten, zu braten, Lichter an-
 zustecken und überhaupt alles
 Nöthige von diesem freitägigen
 Feste auf den Sabbath zu ver-

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִצְוֹת
 עֲרוֹב:

בְּהַדִּין עֲרוֹבָא יְהִי שָׂרָא
 לָנָא דְּמִפָּא וְלְבִשְׁלָא
 וְלֵאֲטָמְנָא וְלֵאֲצִלוּי
 וְלֵאֲדָלְקָה שְׂרָנָא וְלֵמְעַבְד
 כָּל צִוְּרֵבְנָא מִיּוֹמָא טָבָא

richten, sowohl uns als jedem
Israelliten, der in diesem Orte
wohnt.

לְשַׁבְּתָא: לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל
הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר ברכת הדלקת הנרות.

Am Vorabende des Sabbaths wird erst angezündet und dann die ברכה gesagt, am
Vorabende eines Feiertages aber zuerst die ברכה gesagt und dann angezündet.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (am Sabb.) שַׁבְּתָא
וְשֶׁל יוֹם טוֹב:

קבלת שבת.

Wenn der Vorabend des Festes am Freitag ist, wird nach dem Mincha-Gebet dieses
gesagt.

Kommt, laßt uns
lobsingen dem Herrn, jubeln
vor dem Hort unsers Heiles!
Laßt uns ihn mit Dank
empfangen, mit Sang und
Klang jubeln vor ihm. Denn
groß ist Gott, allmächtig,
ein großer Herr, Herr über
alle Götter! In seiner Hand
sind die unerforschten Tiefen
der Erde, und die himmel-
strebenden Berge sein. Sein
ist das Meer, er hat es ge-
schaffen, und das trockene
Land, das haben seine Hände
geformt. Kommet, laffet uns
bücken und beugen, das Knie
beugen vor Gott, unserm
Schöpfer! Denn er ist un-
ser Gott, wir das Volk,

צֵה לָכֵן גְּרַנְנָה לַיְיָ. גְּרִיעָה
לְצִוֵּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ
בְּתוֹדָה. בּוֹמְרוֹת גְּרִיעַ לּוֹ:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ. וּמֶלֶךְ גָּדוֹל
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
מַחְקֵי-אָרֶץ. וְתוֹעֲפוֹת
הָרִים לּוֹ: אֲשֶׁר לּוֹ הַיָּם
וְהוּא עָשָׂהוּ. וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו
יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וְנִבְרָעָה נִבְרָכָה לְפָנֵי-יְיָ
עִשָּׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ.
וְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֵאן

die Heerde, die er leitet an seiner Hand — heute, wo ihr horchet auf seine Stimme!

Darum verhärtet nicht euer Herz wie bei Meribah, wie an dem Tage bei Massa in der Wüste. Da versuchten mich eure Väter, und stellten mich auf die Probe, obgleich sie wohl geschauet mein Wirken. Bierzig Jahre hatte ich ein Widerwillen an dem Geschlechte, und sprach: die sind ein irr- und widersinnig Volk, die kennen nimmer meine Wege; und ich schwur in meinem Zorne; die gehen nimmer ein in meine Ruhestätte.

Singet Gott ein neues Lied, singet Gott alle Welten! Singet Gott, lobet seinen Namen, verkündet von Tag zu Tag sein Heil. Erzählet unter den Völkern von seiner Herrlichkeit, unter allen Nationen von seinen Wundern. Denn groß ist Gott, gepriesen über Alles, furchtbar, erhaben über alle Erdengötter. Denn die Götter der Völker, das sind Götzen, und Gott hat den Himmel gemacht! Pracht und Glanz zieht vor ihm her, Macht und Herrlichkeit ist in seinem Heiligthume. Gebet Gott, ihr Geschlechter der Völker, ge-

יְדוּ. הַיּוֹם | אִם בְּקוֹרֹו
תִּשְׁמָעוּ: אֶל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם
כַּמְרִיבָה. כִּיּוֹם | מִסָּה
בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי
אֲבוֹתֵיכֶם. בְּחַנוּנֵי גַם-רָאוּ
פְעָלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אֶקוּשׁ
בְּדוֹר וָאֵמַר עִם תַּעֲי לְבַב
הֵם. וְהֵם לֹא-יִדְעוּ דַרְכֵי:
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם
יִבְאוּ אֶל-מְנוּחָתִי:

צו שִׁירָו לַיִּי שִׁיר הַדָּשׁ.
שִׁירָו לַיִּי כָּל הָאָרֶץ: שִׁירָו
לַיִּי בְּרַכּוּ שְׁמוֹ בְּשִׁירָו מִיּוֹם
לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם |
כְּבוֹדוֹ. בְּכָרֵי-הָעַמִּים
גַּפְלֹאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
וּמְהֻלָּל מְאֹד. נוֹרָא הוּא
עַל כָּל-אֱלֹהִים: כִּי | כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹר וְהָדָר
לְפָנָיו. עִז וְתַפְאֶרֶת
בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבּוּ לַיִּי

bet Gott die Ehr' und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, nehmet Gaben und gehet ein in seine Höfe. Bücket euch vor Gott im heiligen Schmucke, zittert vor ihm, alle Welt! Sprechet unter den Völkern: Gott regieret, darum steht auch fest die Welt, und wanket nicht! er richtet die Völker in Rechtlichkeit.

Es freuen sich die Himmel, und es jauchzet die Erde, es brauset das Meer und was es füllet, es frohlocket die Flur und was darin ist; da jubeln die Bäume im Walde — vor Gott, so er kommet, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt in Gerechtigkeit und die Völker in seiner Wahrhaftigkeit!

„Gott regieret, da jauchzet die Erde, es freuen sich die Inseln, so viel ihrer sind. Wolke und Nebel um ihn herum, Recht und Gerechtigkeit die Grundfeste seines Thrones! Ein Feuer zieht vor ihm her, und auflodern seine Gegnersumher. Seine Blitze erleuchten die Welt; es sieht es und bebet die Erde. Berge zerrinnen wie Wachs vor Gott, vor dem Herrn aller Welt.

מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיְיָ
כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד
שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ
לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ
בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּנוֹיָם יי
מֶלֶךְ אֶרֶץ-תְּבוּן תִּבֵּל בְּלִ-
תְּמוֹט יְדֵינָם עַמִּים בְּמִישְׁרִים:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יִרְעֵם הַיָּם וּמְלוֹאוּ: יַעֲלוּ
שָׁדָי וְכָל אֲשֶׁר-בּוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ
כָּל-עֵצֵי יַעַר: לִפְנֵי יי וְכִי
בָּא. כִּי בָּא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ:
יִשְׁפֹּט-תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּאֵמוּנָתוֹ:

צו יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ.
יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים. עֲנֵן
וְעַרְפֵּל סְבִיבֵי. צֶדֶק
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כְּסֹאוֹ: אֵשׁ
לִפְנֵי תִלְדָּה. וְתִלְדֵה סְבִיב
צָרֵיו: הָאֵירוּ בְּרָקָיו תִּבֵּל
רָאֲתָהּ וְתַחֵל הָאָרֶץ: הָרִים
כִּדְוֹנָה נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי.
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ:

Verkündet, ihr Himmel sein Recht; daß schauen alle Völker seine Ehre; daß sich schämen Alle, die den Bildern dienen, die sich rühmen ihrer Götzen vor ihm sich beugen alle Götter! Es höret es Zion, und freuet sich, es frohlocken die Töchter Jehuda's ob deinen Richter-
 sprüchen, Herr, denn du, Gott, bist erhöht über die ganze Welt, weit erhaben über alle Götter! Die ihr Gott liebet, hasset das Böse! Er wahret die Seelen seiner Frommen, und rettet sie aus der Frevler Hand. Ein Licht geht auf dem Gerechten, Freude denen, die redlichen Herzens sind. Freuet euch, ihr Gerechten, in Gott, und preiset seine Heiligkeit zum ewigen Gedächtniß.

Psalm. Singet Gott ein neues Lied, denn er hat Wunder gethan. Ihm half seine rechte Hand, ihm half sein heiliger Arm.

Es hat Gott kund gethan sein Heil, vor den Augen aller Völker offenbaret sein göttlich Recht. Er gedachte seiner Guld und seiner Treue dem Hause Israels; es sahen die fernen Enden der Welt das Heil und die Hilfe Gottes. Darum jubelt vor Gott, alle Welt,

הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרְאוּ
 כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ
 כָּל־עַבְדֵי פֶסֶל הַמַּתְהַלְלִים
 בְּאֱלִילִים. הַשִּׁתְּחוּ לוֹ כָּל־
 אֱלֹהִים: שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח
 צִיּוֹן. וְתִגְלַגֵּל בְּנוֹת יְהוּדָה.
 לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יי: כִּי־
 אַתָּה וי עליז על כל־
 הָאָרֶץ. מֵאֵד נִעְלִיתָ עַל־
 כָּל־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי שְׁנֵאוֹ
 רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת הַחַסִּידִים.
 מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֶם: אֹר
 וְרוֹעַ לְצַדִּיק. וְלִישְׂרֵי לֵב
 שִׁמְחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים
 בַּיי. וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ:

צח מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיי שִׁיר
 חָדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה.
 הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וְזַרְעֵ
 קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי יְשׁוּעָתוֹ.
 לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּלָה צְדָקָתוֹ:
 זָכַר חֶסְדּוֹ וְאַמּוֹנָתוֹ לְבַיִת
 יִשְׂרָאֵל. רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ
 אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ

brechet aus in Freude, in Jubelklang und Sang! Spielet vor Gott die Zither, die Zither und das tönende Saitenspiel! Mit Trompeten und Posaunenklang jubelt vor Gott, dem Könige! Es brauset das Meer und was es füllet, die Welt und die darin wohnen. Die Ströme rauschen und schlagen die Arme zusammen, die Berge stimmen in den Jubel ein — vor Gott, so er kommet zu richten die Welt! Er richtet die Welt nach seinem Rechte, die Völker in Gerechtigkeit.

„Gott regieret — es beben die Völker; der da thronet zwischen Cherubim — es wanket die Erde. Gott ist groß in Zion, erhaben ist er über alle Völker. Sie bekennen deinen Namen, der groß ist und furchtbar heilig. Des Königs Macht liebt das Recht, du hast festgestellt die Satzungen des Rechtes, du Recht und Gerechtigkeit gehandhabt in Jakob.

Erhebet Gott, unsern Herrn, hüthet euch vor dem Schemmel seiner Füße, er ist heilig!

Moses und Aharon waren unter seinen Priestern, Samuel unter denen, die seinen Namen angerufen; wo sie zu Gott gerufen, hat er sie stets erhört.

דְּיֵי כָּל הָאָרֶץ. פָּצְחוּ וְרִנְנוּ
וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוּר
בְּכִנּוּר וְקוֹל זְמִירָה.
בְּהִצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעֵם
הַיָּם וּמְלֵאוּ. תִּבְּל וַיּוֹשְׁבֵי
בָהּ: נְהָרוֹת יַמֵּי אֲוִי־כָף יַחַד
הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי־יְיָ כִּי בָא
לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ. יִשְׁפֹּט־תִּבְּל
בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

צַט יְיָ מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים.
יֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ:
יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל. וְרֵם הוּא
עַל כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:
וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָרֶב.
אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִישָׁרִים.
מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה בְּיַעֲקֹב ו
אַתָּה עֹשִׂיתָ: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכִהְנֻוּ וּשְׁמוֹאֵל
בְּהִרְאִי שְׁמוֹ. קִרְאוּ אֵל-

In der Wolkensäule redete er zu ihnen; sie wahrten sein Zeugniß und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Gott, unser Herr, du hast sie stets erhöret, hast ihnen manches nachgesehen, wenn du auch geahndet ihr Vergehen.

Erhebet Gott, unsern Herrn, bückt euch vor seinem heiligen Berge, denn heilig ist Gott, unser Herr.

מזמור Ein Psalm von David. Gebet Gott, ihr Kinder Gottes, gebet Gott die Ehre und Macht! Gebet Gott seines Namens Ehre, bückt euch vor Gott im heiligen Schmucke! Die Stimme Gottes ziehet über die Wasser, der Gott der Ehre donnert, Gott auf den gewaltigen Wassern! Die Stimme Gottes in der Kraft! Die Stimme Gottes in der Pracht! Die Stimme Gottes bricht die Cedern, die Cedern des Libanon zerbricht Gott; läßt sie springen, wie ein Kalb, Libanon und Siron wie die wilden Stiere. Die Stimme Gottes spaltet sich in Feuerflammen; die Stimme Gottes macht zittern die Wüste; die Wüste von Kadesch erzittert vor Gott! Die Stimme Gottes macht kreisen die Hindin,

יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֱלֹהִים. שָׁמְרוּ עֲדַתֵּי
וְחֹק נְתַן־לָמוֹ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָהּ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ
לָהֶם. וְנִקָּם עַל־עֲלִילוֹתָם:
רוּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ
לְהַר קָדְשׁוֹ. כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ:

כַּסּ מְזִמּוֹר לְדָוִד. הָבּוּ לֵי
בְנֵי אֱלֹהִים. הָבּוּ לֵי כְבוֹד
וְעִזָּ: הָבּוּ לֵי כְבוֹד שְׁמוֹ.
הִשְׁתַּחֲוּ לֵי בְהַדְרַת־קִדְשׁ:
קוֹל יְיָ עַל־הַמַּיִם אֵל־
הַכְּבוֹד הַרְעִים יְיָ עַל־מַיִם
רַבִּים: קוֹל־יְיָ בַּכַּח קוֹל יְיָ
בְהַדְרָ: קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים
וַיִּשְׁבֵּר יְיָ אֶת־אֲרָזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיִּרְקֹדֵם כַּמּוֹ־עֵגֶל. לְבָנוֹן
וַיִּשְׁרִיזוּ כַּמּוֹ בְּזֵרְאֵמִים:
קוֹל־יְיָ חִצְב לְהַבּוֹת אֵשׁ:
קוֹל־יְיָ יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְיָ
מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְיָ יַחִיל לְ
עֲלִוֹת וַיַּחֲעֲזוּף יַעֲרוֹת

entblättert Wälder, und in seinem ganzen Tempel spricht alles von — seiner Ehre! Gott sitzt auf den Fluthen, und sitzt da in Ewigkeit — der Weltenherr! Gott gibt seinem Volke die Macht, Gott segnet sein Volk mit seinem Gottesfrieden!

לכה Komm, mein Freund, der Braut entgegen, den Sabbath laßt uns freundlich empfangen!

שמו „Gedanke“ und „That“ in einem Spruch ließ uns hören der einige Gott. Gott ist einig, sein Name einig, überall genannt in Ehr' und Ruhm und Herrlichkeit!

לקראת Kommt, laßt uns der Sabbathstunde entgegen gehen, sie ist des Segens Quell; vom Ursprung an und Anbeginn von Gott geweiht; im Schöpfungswerke das Letzte, im Schöpfungsplane das Erste!

מקדש Du königlicher Tempel, du heilige Residenz! Steh' auf und geh' heraus aus deiner Verfallung. Nun sitzt du schon lange genug im Jammerthal; dein Erbarmen kommt, er erbarmt sich dein.

התנערי Schüttele ab den

קבלת שבת

וּבְהִיכְלוֹ כָּלוּ אָמַר כְּבוֹד:
 יי לַמְבוֹל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יי
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עַז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן יי | יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם:

סס סמססס ססססס ססססס שלמה הלוי.

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאָת כְּלָה.
 פְּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּקָה: לכה
 שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּךָ בּוֹר אֶחָד.
 הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד. יי
 אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
 וְלִתְפָאֳרָת וְלִתְהִלָּה: לכה
 לְקִרְאָת שַׁבָּת לְכוּ
 וְנִלְכְּהוּ. כִּי הִיא מְקוֹר
 הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקוֹדֵם
 נְסוּכָה. סוּף מֵעֲשֵׂה
 בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה: לכה
 מְקוֹדֵשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה.
 קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָה.
 רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא.
 וְהוּא יַחֲמוֹל עָלֶיךָ חֲמָדָה:
 לכה

(*) הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי.

(*) צטצט חול סמועד או כסמל יום טוב צטצט אין אונזרים התנערי.

Staub, steh' auf, zieh' an dein Festgewand, mein Volk! Durch J'ai's Sohn aus Bethlehem nahet dir, mein Herz und Seel', das Heil!

התעוררי Ermuntere dich, ermuntere dich! es geht dein Stern auf. Steig' auf, steig' auf du Gotteslicht! Wach' auf, wach' auf, mein Geist, und sing' dein Lied! Gottes Herrlichkeit, die wird an dir nun offenbar.

לָא Darum schäm' dich nicht und scheu' dich nicht, ängstige dich nicht und gräm' dich nicht — du, mein armes Volk! auf Gott vertrau', er baut die Stadt in ihren Trümmern auf.

והיו Die dich zerstöret, die sind zerstöret; verbannt von Gottes Angesicht, die dich bezwungen. Gott nimmt dich auf, und freut sich dein, wie sich freut der Bräutigam der Braut.

ימין Rechts und links verbreitet sich dein Reich; du fürchtest nichts — als Gott allein. Kommt erst der Mann aus Perez Stamm, ist Freud und Fröhlichkeit in Israel!

בואי Darum zieh' ein in Fried, du des Gatten Kron' und Schmuck, zieh' ein in Freud und Fröhlichkeit! Unter die Treuen und die Gläubigen, die Gott zu seinem Volk erfor,

לְבָשִׁי בְגָדֵי תְפָאֲרֶתְךָ עִמִּי.
עַל יַד בֶּן־יִשְׁי בֵּית הַלְּחָמִי.
קָרְבָה אֶל־נַפְשִׁי וְנֹאֲלָהּ;

לכה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי כִּי
בָא אֹרֶךְ קוֹמִי אֹרִי. עוֹרִי
עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יְיָ
עָלֶיךָ נִגְלָהּ;

לכה

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי.
מָה תִשְׁתַּוְּחָחִי וּמָה־תִּתְהַמִּי.
בְּךָ יַחֲסִי עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה
עִיר עַל תִּקְוָהּ;

לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁכָּה שְׂאֵסִיךָ.
וְרָחֲקוּ כָל־מִבְלַעֲיֶיךָ. יִשְׁיֵשׁ
עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן
עַל כְּדָהּ;

לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי.
וְאֵת יְיָ תַעֲרִיצֵי. עַל־יַד
אִישׁ בֶּן־פֶּרֶצִי. וְנִשְׁמְחָה
וְנִגְלָהּ;

לכה

בּוֹאֵי בְשָׁלוֹם עֲטָרַת
בְּעֹלָהּ. גַּם בְּשִׂמְחָה
וּבְצַהֲלָהּ. תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם־

zieh' ein, du gotterforne Braut!
Zieh ein, du gotterforne Braut!

לכה רומ, mein Freund,
der Braut entgegen,
den Sabbath laßt uns
freundlich empfangen!

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

Gut ist es danken dem Herrn,
deinen Namen mit Sang und Saiten-
spiel zu rühmen, allerhöchster
Gott! zu verkünden am Morgen
deine Gnade und deine Treue in
den Nächten — beim zehnsaitigen
Psalter, beim Harfenklang und
Lautenspiel. Denn du hast mich
erfreuet, Gott, mit deinen Werken;
ob der Schöpfungen deiner Hände
jauchze ich. Wie groß sind deine
Werke, Gott! wie unendlich tief
sind deine Gedanken! Der Mensch
in seinem Unverstand, der weiß das
nicht, der Thor, der ahnet das Alles
nicht. Wenn die Frevler sprossen wie
das Gras, wenn sie geblühet wie
die Blume, die das Unheil schaffen,
werden sie vertilgt für immer; —
und du, Gott, bist erhaben, in Ewig-
keit derselbe! Denn schau', deine
Feinde, Herr, schau, deine Feinde,
sind verloren in sich zerfallen alle,
die das Unheil schaffen. Und mir
hebst du das Haupt empor wie des
Waldfstiers Horn, und salbest mich
mit frischem Del. Da schauet mein
Auge seine Lust an meinen Neidern,
wenn aufstehen wider mich die
Böswilligen, hört es mein Ohr an
ihnen. Der Gerechte blühet wie die
Palme, wie die Ceder auf dem Li-
banon wächst er in die Höhe, die
gepflanzt sind in Gottes Haus, die
in den Höfen Gottes blühen, die
sind im Wachsen bis ins graue Al-
ter, und bleiben immer markig,
kräftig, frisch; auf daß sie verkünden,
daß Gott ist gerecht, mein Schutz
und Hort, und an ihm kein Fehl
und Falsch!

” Gott ist der Welten Herr! Er
kleidet sich in seine Pracht, es kleidet
sich Gott in seine Macht und gürtet

קבלת שבת

סגולה. בואי כלה. בואי
כלה:

לכה דודי לקראת כלה.
פני שבת נקבלה:

עב מזמור שיר ליום השבת:
טוב להודות ליי ולומר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי-עשור
ועלי-נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעליך במעשי ידיך
ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד
עמקו מחשבותיך: איש-בער לא
ידע וכסיל לא-יבין את-זאת:
בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו
כל-פועלי און להשמדם עדי-עד:
ואתה מרום לעולם יי: כי הנה
אויביך יי כי הנה אויביך יאבדו
יתפרדו כל-פועלי און: ותראם
בראם קרני בלתי בשמן רענן:
ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני: צדיק
כתמר יפרח בארז בלבנון ישנה:
שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינובון בשיבה השנים
ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי
צורי ולא עולתה בו:

עב יי מלך גאות לבש לבש יי
עוז התאזר אף תבון תכל כל

sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du! Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

תְּמוֹט: נִבּוֹן בְּסֵאֶף מֵאֵז מֵעוֹלָם
אֶתְּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי נִשְׂאוּ
נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָכִים:
מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים | מִשְׁבְּרֵי
יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יי: עֲדָתֶיךָ נֶאֱמָנוּ
מְאֹד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה-קִדְשׁ יי לְאַרְךָ
יָמִים: קִדֵּשׁ יְתוֹם

מעריב ליל ראשון של פסח

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende יתברך

ברכו Lobet Gott den Allgelobten!

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die

ברכו את יי המברך: Vorb.

ברוך יי המברך לעולם ועד: Gem.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה
מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת-
הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת-

יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

(* יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבבות ביה שמו ועלו לפניו. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit.

(Wenn der Festtag am Sabbath fällt, wird מעריב nicht gesagt)

ליל Die Nacht Schimurim*) theilte der Allmächtige; es war nämlich Mitternacht, als Er durch Mizraim zog. Wieder wird sie der Allgewaltige, wie vormals, gegen Seine Feinde theilen. Der Allgeliebte! Er führt den Abend herbei, und wir lobsingen Ihm mit frohem Herzen. Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, der die Abende dämmern läßt.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte

מעריב ליל ראשון של פסח

הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּרָקִיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.
וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה.
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם
תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד:

לֵיל שְׁמֵרִים. אֹתוֹ אֵל
חָצָה. בְּחֻצוֹת לַיְלָה בְּתוֹךְ
מִצְרַיִם כִּי־צָא. גְּבוּר עַל
קַמּוֹ יַחְצְנוּ כְּחָצְרוֹ. הוֹד
מֵעֶרִיב עָרַב וּגְזַמְרָנוּ בְּנַפְשׁ
חִפְצָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמֵּעֶרִיב עֶרְבִים:

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ אֶהְבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְאוֹתוֹתֵינוּ
לְמִדָּת. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נְשִׁיחַ
בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי

*) Die Nacht des Pessachfestes, in welcher Israel sich eines besonderen Schutzes erfreute.

deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich.

ליל Diese Nacht ist die des besondern Schutzes; Gott hat sie so bezeichnet durch Seinen Ausspruch: „um Mitternacht.“ Er selber, dem der Tag gehört und die Nacht. Möge Er Seiner beständigen Liebe eingedenk bleiben für die Nachkommen dessen (Abraham), der Nachts seine Mannschaft theilte (1 Mose, 14, 15). Gebenedeiet seiest Du, Ewiger, der Sein Volk Israel liebet.

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!
שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einziger,
einziger Gott!

• Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, wenn du dich niederlegst und wenn du aufstehest.

תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך אל-תסיר ממנו לעולמים:

ליל שמורים. הוא זה הלילה. ועתרו אל באמר בחצות הלילה. זה אשר הוא לו יום ולו לילה. חוק אהבתו יזכור לפני חלק לילה: ברוך אתה יי אלהי עמו ישראל:

(סיד שומר אל מלך נאמן:)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאריך: ורחיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום עלי-לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:

Du sollst sie knüpfen zum Zeichen um deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Del. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch blicket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte

מעריב ליל ראשון של פסח

וְקִשְׂרֹתֵם לְאוֹת עַל־יְדֵיךָ
וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃
וְכַתְּבֵתֶם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ
בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפֹת דְגָנְךָ וְרִתִּירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת
וּשְׂבַעְתָּ׃ הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה
אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מְטַר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאֶבְדַתֶּם׃ מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וּשְׁמַתֶּם׃

auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause, wenn du gehst auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als Schaufäden. Ihr solltet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und solltet nicht nachwallen euerem

אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם
וְעַל־נַפְשׁוֹתְכֶם וְקִשְׁרוּתֶם
אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפוֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וּלְמִדְוָתֶם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ׃ וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֵיךָ׃
לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
לְתַת לָהֶם כִּיְמֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
בְגָדֵיהֶם לְדִרְתָם וְנָתַנּוּ עַל־
צִיצִית הַכְּנָף פֶּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם

Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und befolgen alle meine Gebote, und sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמנ Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Grofzes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an

מעריב ליל ראשון של פסח

וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאֱמוּנָה כָּל-זֹאת
וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ וְאַנְחָנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים: מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל-הַעֲרִיצִים. הָאֵל
הַנּוֹפֵר עַלֵנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל-אוֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
עַד אִין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד
אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְיֵכֵנוּ עַל-
בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֵם קַרְנֵנוּ
עַל-כָּל-שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה קְנוּ
נַפְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה

Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug in seinem Grimme alle die Erstgeborenen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluff, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied.

פסח Das Ueberschreitungsopfer aßen unsere Vorfahren in eiliger Hast und sahen Wunder zur Zeit des Pefachfestes.

Darum ist es an uns, das Pefachfest für ewige Zeiten zu beobachten.

D wende Dich wieder zu uns mit Deinen Wunderthaten, wie zur Zeit des Pefachfestes.

Am Pefachfeste wurde über ein getreues Volk Sklaverei verhängt, vierhundert vollzählige Jahre und das in den Tagen des Pefachfestes.

Am Pefach auch wird Er das Gesetz der Wochen erfüllen (Daniel K. 9) und den Tag der Rache offenbaren, wie normally zur Zeit des Pefachfestes.

אֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמֶּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ
כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו
בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת־
רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם
בְּתַהוֹמוֹת טָבַע. וְרָאוּ בְּנָיו
גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ
לְשִׁמּוֹ. וּמְלָכוּתוֹ בְּרִצּוֹן
קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל | לָךְ עָנּוּ שִׁירָה:

פֶּסַח אָכְלוּ פְּחִיזִים.

וּנְפְלְאוֹת חוּזִים.

בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח בָּנּוּ לְשִׁמּוֹר לְדוֹרָת.

פְּנֵה לָנוּ לְהוֹרוֹת.

בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח גָּזַר עָנּוּי אֲמוּנִים.

אַרְבַּע מֵאוֹת גְּמָנִים.

בִּימֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח דָּת שְׁבוּעִים יִמְלֵא.

וַיּוֹם נִקָּם יְגִלָּה.

בִּימֵי חַג פֶּסַח:

Am Pefach schlug Er Cham's (Aegyptens) Erstgeborenen, Seine Erstgeborenen aber schonte Er, zur Zeit der Pefachfestes. —

Die Zeit des Pefachs ist bestimmt, die Frevler zu richten, und nach Zion den Erretter zu bringen, wie einst zur Zeit des Pefachs.

Am Pefach wurde eine Niederlage gehalten zu Moph (eine ägyptische Provinz) um des Tapfern (Abrahams) Söhne zu erretten zur Zeit des Pefachfestes.

Am Pefach wird die Frevler die Schärfe des Schwertes treffen, durch die Hand des Allrächers, wie einst zur Zeit des Pefachfestes.

Am Pefach erlegte Er die Nachkommen Kusch's um Sein Volk mit reicher Beute hinauszuführen, zur Zeit des Pefachfestes.

Am Pefach auch wird Er des Feindes - Lieblings - Räuber - nest zerstören, und Sein zerstreutes Volk wieder sammeln, wie einst zur Zeit des Pefachfestes.

Am Pefach vertilgte Er die, welche sie zum Frohndienst zwangen und führte Sein Volk hinaus durch Wunder, in der Nacht des Pefachfestes.

Am Pefach auch wird Er unsere Dränger bändigen und uns heilen von Drangsal, wie einst in der Nacht des Pefachfestes.

מעריב ליל ראשון של פסח

פֶּסַח הָרַג בְּכוֹרֵי הָאֱלֹהִים.
וּבֶן בְּכוֹרוֹ רַחֵם.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח וַיַּעַד לְשַׁפֵּט מְרַשְׁעִים.
וְלַהַעֲלוֹת לְצִיּוֹן מוֹשְׁעִים.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח זָמַר בְּנוֹף נִתָּן.
לְגֵאוֹל בְּנֵי אֵיתָן.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח חָרַב עַל רַשְׁעֵי הָדָוָם.
בְּיַד צַח וְאָדָוָם.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח שְׁבִיחַת נִינִי כּוֹשׁ.
לְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּרִכּוֹשׁ.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח יְדִירוֹת קַן שְׂדוּדָה.
בְּנֶס אִוֶּם נְדוּדָה:

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח כָּרַת לְשִׁמּוֹ מַסִּים.
וְהוֹצִיא עַמּוֹ בְּנֶסִים.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח לוֹחֲצֵנוּ וְלַחֵץ.
וַיִּרְפְּאֵנוּ מִמַּחֵץ.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

Am Pessachfeste hat Er ein werthloses Volk vernichtet, und eine edle Weinrebe verpflanzt in der Nacht des Pessach.

Am Pessach auch wird Er des Feindes Lieder herabstimmen, und Seines Volkes Freude verdoppeln, wie in der Nacht zu Pessach.

Am Pessach übergab er die Uebermüthigen dem Verderben Preis, und heilte Seines Volkes Wunden, in der Nacht des Pessachfestes.

Am Pessach auch wacht Sein Zorn über jede Frevelthat, rächt Er Sein Volk wie verheissen, wie vormalis in den Tagen des Pessach.

Am Pessach schreckte Er die Bewohner Aegyptens und hatte Einsehen mit dem Leiden Seiner Sprößlinge, in der Nacht des Pessach.

Am Pessach auch wird Er des Feindes Herrlichkeit zu Grunde richten, eine wohlgesittete Nation wieder aufnehmen, wie in den Tagen des Pessach.

An Pessach hatte Er des Tyrannen Verderben beschloffen, Seine Befreundeten aber vom Frohdienst erlöst, in den Tagen des Pessach.

Am Pessach auch wirst Du die Uebermüthigen von ihren Höhen stürzen, und Deine Getreuen Dir wieder verloben, wie in den Tagen zu Pessach.

פֶּסַח מְלֵא הַמּוֹן הָרִיקָה.
וְהִסִּיעַ נֶפֶן שׁוֹרְקָה.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח נְגִינּוֹת צָר יִשְׁפִּיל.
וְגִיל עַמּוֹ יִכְפִּיל.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח סִגְר וְדִים לְדָבָר.
וְרַפָּא עַמּוֹ מִשְׁכָּר.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח עֵבֹוֹר כָּל צוֹרֵר שְׁמוֹר.
וְנִקָּם עַמּוֹ כְּאִמּוֹר.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח פֶּחַד בְּתֵי מִצְרַיִם.
וּבֶן בְּעֵנָוִי נוֹצְרִים.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח צְפִירַת צָר לְעִלּוּקָה.
כִּיִּם אֹם חֲקוּקָה.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח קֶשֶׁר לְצָר אֲבָדָה.
וְגֵאֵל יְדִידִים וּמַעֲבֹדָה.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח רָמִים וְדִים תְּהָרֵם.
וְרַעֲיָתְךָ תִּתְאַרְשֵׁ.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

Am Pessach ließ Er in jedem Hause Trauer ausbrechen, als Er um Mitternacht auszog in Nacht des Pessachfestes.

Pessach auch ist angesetzt und bestimmt, uns einft Zeichen und Wunder zu zeigen, wie vormalß zur Zeit des Pessach.

פסח Das Pessachfest war der Ruhm dessen, der in den Wolken thront, Seine Allmacht verkündeten die Nahen und Fernen. Die Allmacht Seiner Majestät ward am Meere begründet; Lob- und Preisgesänge sangen und jubelten sie dort, und Alles rief mit Frohlocken, Sauchzen und Freude;

מי „Wer ist wie Du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?“

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses.

לילה Die Nacht des Schimurim ist ein Vorzeichen für kommende Zeiten, daß einft der Allerhöchste an ihm erscheinen wird, Sein Ihm verwandtes Volk zu bedenken. Er ist unser Schutzfels, des freuen

מעריב ליל ראשון של פסח

פֶּסַח שֶׁת בְּכָל בַּיִת וְלִיל.
בְּצֵאתוֹ בַּחֲצוֹת לַיִל.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח תִּכְנֶן וְהוֹחֵק לְאוֹת.
לְהִרְאֵנוּ בּוֹ נִפְלְאוֹת.

בְּיָמֵי חַג פֶּסַח:

פֶּסַח תִּהְיֶה לְשֵׁם שִׁכּוֹן
שְׁחָקִים. תִּקְפוּ יַבֵּיעוּ קָרְבִים
וְרַחֲקִים. תִּקַּף כְּבוֹדוֹ בַּיָּמִים
מִחֲקָקִים. שִׁיר וְתִשְׁבְּחוֹת
מִשׁוֹרְרִים וּמִשְׁחָקִים: בְּגִילָה
בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ
כָּלֵם:

מִי־כַמְכָה בְּאֱלִים יי. מִי
כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא
תִּהְיוֹת עוֹשֶׂה פְּלֵא:

מִלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵי־בִקְעָה
יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה:

לִיל שְׁמֵרִים. סִימָן הוּא
לְעֵתִיד לְבֹא. עֲלִיּוֹן כִּי בֹא
יָבֹא. פְּקוּד יִפְקוּד עִם
קְרוֹבֵנוּ. צוּרֵנוּ הוּא נְגִילָה

wir uns; dieses ist der Fels unserer Errettung, riefen sie einstimmig und sprachen:

„Gott regieret in Ewigkeit.“

Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine.

„Nacht des besonderen Schutzes“ so nannte sie selber, Er, der furchtbar ist in Seinen Thaten; in ihr brach Er das Joch Aegyptens. So auch wird Er jeden zerstörenden Feind zerschmettern und uns abermals von denselben erlösen. Gebenedeit seist Du, Ewiger, der Israel erlöset.

Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden; laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! halt ab jedes Hemniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser;

וְנִשְׁמָחָה בּוֹ: זֶה צִוֵּר יִשְׁעֵנוּ
פָּצוּ פֶה וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת-
יַעֲקֹב. וְגִבְּלוּ מִיַּד הָחֹק
מִמֶּנּוּ:

לֵיל שְׁמֵרִים. קְרָאוּ נוֹרָא
עֲלֵיָהּ. כִּי בּוֹ שָׁבַר מוֹטוֹת
עֲגָלָהּ. רְעוּזֵי יַרְעֵץ אֹם ו
מִדְּקָה וְאֶבְקָה. יוֹסִיף שְׁנִית
בּוֹ לְהִגְבִּילָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ צִוֵּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ:

הַשְּׂכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ
לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶכֶת
שְׁלוֹמְךָ. וְתִקַּנֵּנוּ בְּעֶצֶר
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדֵנוּ
וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב דְּבָר
וְחָרָב וְרָעַב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה.

du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. — Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns.

לִי Die Nacht des Schimurim ist gerühmt unter dem geliebten Volke, das Er aus Feindeshand errettet. Sie ist die Zuversicht einer Fürstentochter, die vergnüglich, friedlich und sorglos, sich in ihr der Ruhe überläßt. Gelobt seist Du, Gott, der Seinen Gottesfrieden breitet über uns und über Sein Volk Israel und über Jerusalem.

(Am Sabbath wird auch dieses gesagt.)

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert.“

ידבר Mosese verkündete den Kindern Israels die Feste des Herrn.

אדני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott

מעריב ליל ראשון של פסח

כִּי אֵל מְלֹךְ | חֲנוּן וְרַחוּם
אָתָּה. וְשִׁמּוֹר צֵאתָנוּ וּבֹאֲנוּ
לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִכַּת
שְׂדוּמָה:

לִיד שְׂמָרִים. שִׁמְעוּ לְעַם
אֱהָבִים. אֲשֶׁר הִצִּיל מִיַּד
לְהָבִים. תְּשׁוּעָה הִיא לְבַת
רַבִּים. בְּנַחַת וְשָׁלוֹם בְּלִי
פַחַד שׁוֹכְבִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַפּוֹרֵשׁ | סִכַּת שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹתָם בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת
הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי
יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קָדִישׁ

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם אֱלֹהֵי

Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

Der wehen läßt den Wind und strömen läßt den Regenguß.

Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Warmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebet die Todten.

Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, Weltengott.

Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöht über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר
חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:

מְלַךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגֹן אֲבֹרָתֶךָ:

אַתָּה גְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים
וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם
כְּמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ.
מְלַךְ מַמְיָת וּמְחַיֵּה וּמְצַמִּיחַ
יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ
וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְּשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (Sabbathe zur Ruhe) und Feste zur Freude, Feiertage und Zeiten zur Lust und Fröhlichkeit; (diesen Sabbathtag und) diesen Tag des Festes der ungesäuerten Brode, als die Zeit unserer Erlösung — (in Deiner Liebe)

מעריב ליל ראשון של פסח

לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: (C)
וּתְתַן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (am Sabb.) (שְׁבֻתוֹת לְמִנְחָה)
מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן. אֶת יוֹם
(הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמַּצּוֹת
הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה)

Wenn der Festabend an שבת מוצאי שבת fällt, sagt man dieses.

Du hast uns offenbaret, Gott, unser Herr, was recht ist und gerecht ist vor Dir; Du hast uns belehret wie wir halten und beobachten sollen Deine Satzungen nach Deinem Willen; Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, Gesetze des Rechtes, Lehren der Wahrheit, Satzungen und Gebote, die zum Glück und Heile uns führen. Du hast uns beschieden die Zeiten zur Freude, die Feste zur Heiligung, die Feierstunden zur innigen Herzens-ergebung. Du hast zu unserem Erb und Eigenthum uns gegeben des Sabbaths Heiligkeit, des Festes Würde und Weihe und feierliche Stimmung. Du hast getrennt und geschieden, Gott unser Herr, Heiliges und Gemeines, Licht und Finsterniß, Israel und die Völker, den siebenten Tag und die sechs Werkstage, die Heiligkeit des Sabbaths und die Heiligkeit des Festes hast Du getrennt und geschieden, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen stets geheiligt. Du hast getrennet und geschieden und geheiligt Dein Volk Israel in Deiner Heiligkeit.

(C) וּתְוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת
מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמִידֵנוּ לַעֲשׂוֹת
חֻקֵי רְצוֹנְךָ. וּתְתַן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וּתְנַחֵלֵנוּ
זְמַנֵי שִׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵי
גְדֻבָּה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קֹדֶשׁ שְׁבֻת
וְכַבּוֹד מוֹעֵד וְחַגֵיגַת הָרֶגֶל.
וּתְבַדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל
בֵּין אֹרֶז לְחִשָּׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשָּׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שְׁבֻת
לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קֹדֶשׁ. הַבְּדִלְתָּ וְקֹדֶשׁ אֶת־
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ: וְתַתֵּן לָנוּ

zur Verkündigung des Heiligen,
zum Angedenken an den Aus-
zug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und
Gott unserer Väter! Möge
unser Angedenken und Geschick,
das Andenken unserer Väter,
das Angedenken an den Mes-
sias den Sohn Davids, deines
Knechtes, das Angedenken an
Jerusalem, die heilige Gottes-
stadt, das Angedenken an dein
ganzes Volk und Haus Israel
— in einer gnadenreichen
Stunde heute vor dir aufge-
hen, bei dir Eingang und An-
schauung und Anerkennung fin-
den; und eine solche Erinne-
rung in Gnade und Wohl-
wollen und Erbarmen uns zur
Erlösung uns zu allem Guten,
uns zum Heil und Glück des
Lebens gereichen an diesem
Tage, — Des Festes der un-
geäuerten Brote.

Gedenke unser an diesem Tage,
Gott und Herr, zum Guten!
Bedenke uns an diesem Tage
mit deinem Segen — mit dei-
nem Heile für's ganze Leben!

Möge die Verheißung des
Heiles und des Erbarmens
walten über uns, deine Gnade
Milde und Barmherzigkeit über
uns, dein Heil und deine
Hilfe über uns; denn zu dir
schauet unser Aug' empor; denn
du bist der Gott und Herr,
der Gott und Herr der Gnade
und des Erbarmens!

והשיאנו Laß die Segnungen
Deines Festes Gott, unser Herr,
kommen über uns, daß es uns

מקרא קדש. וְזָכַר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲקֹב וְיִבְרָא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוּן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדְשְׁךָ. וְזָכְרוּן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וּלְחַסֵּד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה.
זְכֵרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר
יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּם וְחֶנֶן.
וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי
אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ו
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-
בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים

eingehet zum Leben und zum Frieden, zur Freude und Fröhlichkeit, wie es Dein Wille ist, und Du den Segen uns hast verheißen. (Unser Gott, Gott unserer Väter! hab' Gefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns in Deinen Geboten; gib uns unsern vollen Theil an Deiner Gotteslehre; sättige uns in Deiner Güte; erfreue uns mit Deinem Heile. Läutere Du, Gott, unser Herz, daß wir Dir dienen in Wahrhaftigkeit. Laß uns theilhaftig werden, Gott unser Herr, (in Deiner Liebe und Freundlichkeit) in Freud' und Fröhlichkeit (der Sabbathruhe und) der festlichen Weihe und Heiligkeit; auf das Israel und Alle, die da heiligen Deinen Namen sich Deiner Gotteshuld und Liebe stets erfreuen. Gelobt seist Du, Gott, der da heiliget (den Sabbath und) Israel und die Zeiten.

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfangen du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefallen.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehst in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מורים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle

מעריב ליל ראשון של פסח

וְלִשְׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן
כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ
לְבָרְכֵנוּ. (am Sabbath) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ רְצָה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶקְקֵנוּ

בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ

וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר

לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ כַּאֲמַרְתָּ

וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה

וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשְׁשׂוֹן

(שַׁבָּת וְ) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ.

וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי

שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְשֵׁי

(הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

וּבִתְפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־הָעֲבוּדָה

לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל

וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן

וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל

עֲמָךְ:

וְתִחְזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן

בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר

שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

וָעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה

Zeiten. Dir danken wir, und verdanken deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarrender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöht und verherrlicht dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

Gelobt seist du Gott, der mit dem Frieden segnet sein Volk Israel.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe und die Böses sinnen wider

הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקידות לך ועל נפיק שפכל-יום עמנו ועל נפלאותיך ומזכותיך שפכל-עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כילא כליו רחמיך. והמרחם כילא תמו חסדיך מעולם. קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יזרוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה הוא מלך אדון לכל-השלום ומזוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי

mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mundes dir gefallen und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hirt und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו וזמן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמניות:

קדים טלס.

Am Sabbath wird vor קריש dieses gebetet.

„Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

ויכלו השמים והארץ
וכל צבאם: ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה. וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו
אשר עשה: ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות:

ששט ח"ח זככה ונעין טזט ולח זככה מדליקין. וגם אין מקדשין זככה"כ זכ' הלילות.

מעריב ליל ראשין של פסח

וַעֲתָה יִגְדַּל נָא פֶּחַ אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ וַתְּסַדֵּךְ כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה:
 וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ | שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרֵעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּחַיִּיכוּז וּבְיִזְמִיכוּז וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְנ קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:

Borb. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

וַתִּבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קְעֵלָא מִן כָּד בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא וְנַחְמְתָּא
 וְאָמְרוּ בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

Borb. תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

Borb. יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

Gem. עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ:

Borb. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völker-schaaren. — Wir beugen das Knie, wir hängen uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכּוֹל. לְתַת
 נְדָלָה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ
 כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא שְׁמָנוּ
 כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאָדָמָה. שְׁלֵא שָׁם
 חֲלַקְנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלָנוּ כְּכָל-הַמוֹנָם:
 וְאִנְהָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים
 לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא. שְׁהוּא נוֹטֵה שְׁמִים
 וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָרוּ בְּשָׁמַיִם |

den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! — Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

ly Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesez und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

מעריב ליל ראשון של פסח

ממעל. ושכינת עזו בנבחי
מרומים. הוא אלהינו אין עוד:
אמת מלכנו אפס זולתו. כפתוב
בתורתו וידעת היזם והשבת אל-
לבבך. כי יי הוא האלהים
בשמים | ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד:

על-כן | גקנה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עזך.
להעביר גלולים | מן הארץ
והאלילים כרות יפרתו. לתקן
עולם במלכות שדי. וכל-בני
בשר יקראו בשמך. להפנות
אלך כל-רשעי ארץ. יבירו וידעו
כל-יושבי תבל כי לך תכרע כל-
ברך תשבע כל-לשון: לפניך יי
אלהינו יקרעו ויפלו. וכל-כבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כלם | את
עול מלכותך. ותמלוך עליהם
מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד כפתוב בתורתך יי | ומלוך
לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלוך
על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד: קדיש יתום.

קדיש יתום.

יְהוָה יִתְקַדֵּשׁ וְשִׁמְהוּ רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי-בְרָא כְרֵעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻגְלָא וּבְזִמְנָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהוָה שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעֻלְמֵי עֻלְמֵיָא:

יְהַבְרַךְ וְיִשְׁפַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא
 דְּאָמְרוּן בְּעֻלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

אדון עולם.

